

Engagement, maar dan anders

★★★★☆

Gebeurtenis: theatervoorstelling 'Mightysociety5: Hoe ook ik verlangde naar een nieuwe utopie'. Met: acteurs van de Toneelacademie Maastricht, de Toneelschoolschool Arnhem en (oud-)spelers van De Noorderlingen. **Concept, tekst en regie:** Eric de Vroedt. **Gezien:** 23/1 Grand Theatre, Groningen. **Bijzonderheid:** première. Ook vanavond en morgenavond nog.

Door Jos Visscher

Theatermaker Eric de Vroedt zit op de helft van zijn ambitieuze project *Mightysociety*, een tiental 'op een nieuwe manier' geëngageerde theaterproducties, en hij blijft ons verbazen en vervoeren. In de vijfde productie, *Hoe ook ik verlangde naar een nieuwe utopie*, vraagt De Vroedt zich af of er anno 2008 nog utopieën bestaan. Jawel, luidt het

antwoord, maar ze zijn persoonlijk geworden. En bij het najagen van die persoonlijke utopieën wordt een mens bepaald niet gelukkiger. Gelukkige mensen komen bij De Vroedt trouwens vrijwel nooit voor, al tekent hij zijn personages steevast met mededogen en is cynisme hem vreemd.

Het decor bestaat uit een aantal (huis)kamers. Los van elkaar en afsluitbaar, kleine theatertjes zijn het eigenlijk. Een kleine stad, een studentenhuus, het kan van alles zijn, maar het is overduidelijk een gemeenschap waar men dan weer met elkaar verkeert, dan weer kiest voor afzondering. Waarbij de afzondering vooral een vlucht blijkt. Alle personages streven zo hun eigen persoonlijke utopie na, die ze niet zelden jammerlijk verwarren met eigen gewin en gerief.

Het publiek kan op elk gewenst moment de voorstelling binnenlopen en weer verlaten. Zo bepaalt de toeschouwer

voor zichzelf de duur van de voorstelling. Maar meer nog: hij maakt zijn eigen verhaal. Alles zien en beleven is ondoenlijk en er is geen vooraf vastgestelde route langs de scènes, beelden en geluidsdecors, en dus verdwaalt die toeschouwer in een fascinerend labyrint waarbij langzaam personages vorm krijgen en relaties duidelijk worden. Tip: blijf minimaal anderhalf uur 'hangen' om grip te krijgen op dit alles en door te dringen tot het verhaal dat uiteindelijk wordt verteld.

Het oogt allemaal als een plezierige chaos, maar wie goed kijkt, ziet een uitgekende timing en geraffineerde choreografie. Alles klopt aan deze voorstelling. Die bovendien veel zinnigs zegt over de maatschappij waarin we leven. Inderdaad: geëngageerd, maar op een nieuwe manier en in een volstrekt unieke vorm. En, ook mooi meegenomen: geen moment belerend.